

Ne računajte na nas!

Rekli su nam: "Rat mora ići do kraja kako bi sutra naš mir bio stabilan. Stoga, smatraćemo da su ove reči naše. Nastavićemo sa klasnim ratom do kraja, kako bi konačni mir bio trajan, stapanje klasa, pravi mir među ljudima."

Uvodni govor na Međunarodnoj konferenciji veterana i vojnih žrtava
Ženeva, 3. april i 1-2. maj 1920. godine

Dolazili su u naše kuće tražeći nas. Doneli su i zvanični dokument sa spiskom naređenja. Sa pečatima, vojnim obeležjima, kodiranim naimenovanjima prepunim potpisa gospodara rata. Obavestili su nas da imamo dužnost prema zemlji, naciji i rasi; dužnost da branimo sve što je sveto. Da bez daljnjeg odlaganja obučemo uniforme i da konačno postanemo ljudi, da konačno postanemo vojnici.

U vreme drevnih gradova-država, robovi nisu težili za ratom. Niko ne bi ni pomišljao da zadatak odbrane i ekspanzije interesa grada-države stavi u ruke robova. Robovi nisu imali razloga da se bore i da brane interese svojih gospodara, to je tada bio zdrav razum. Štaviše, imali su mnogo razloga da protiv njih ustanu. Stoga, veoma mudro, u ono vreme robovima niko ne bi poverio koplja. No, vi ste ovo ispretumbali naglavačke! Na nas ste prebacili obavezu da se borimo umesto vas; da ubijamo jedni druge, mi – savremeni robovi širom sveta, dok zadovoljstvo ubiranja plodova našeg krvarenja zadržavate za sebe. Izvanredna inverzija! Zaslužujete da vam se čestita! Ali tome treba stati na kraj.

Mi, dole potpisani, smo davno postali svesni položaja koji imamo u ovom svetu, koji uporno nazivate "civilizovanim" i koji mi uporno pokušavamo da srušimo. Savršeno nam je poznata činjenica da vrednosti poštovanja zakona i reda koje vojni mehanizam štiti, nisu ništa drugo do čuvanje besprekorne funkcije veze odnosa između moći i dominacije, koja reprodukuje eksploataciju, represiju, smrt i bol za nas koji smo "tamo dole" i bogatstvo, privilegije i uživanje za sve one koji su "gore". Takođe, dovoljno dobro znamo da se za raspodelu bogatstva koje mi proizvodimo, vi otimate između sebe, kao hijene oko leša; i da u igri raspodele bogatstva, suparnike eliminišete tako što jedni druge proždirete postrojavanjem vaših armija. Najsravnije je što od nas zahtevate da se međusobno ubijamo, postajući vaše armije, kako biste sebi osigurali neograničeno pravo na raspodelu bogatstva koje smo mi proizveli. U svakom slučaju, zahtevate naše živote kako biste obezbedili svoje bogatstvo, obmanjujući nas lažnim, šarenim perlama.

Vi, gospodari ovog sveta, zajedno sa vašim saveznicima morate da branite bogatstvo i pravo na vlasništvo, da branite i širite interese i uticaje, da pecate preduzetničke prilike, da osvajate izvore bogatstva, da čuvate nacionalnu, perifernu i/ili hipernacionalnu dominaciju, da umnožavate poslovne projekte i banke, da eksploatišete ljudski rad i da pustošite ljudske živote. Šta mi koji smo eksploatisani imamo zajedničko sa vašim ciljevima? Šta nas od svih ovih ciljeva ujedinjuje u vašem taboru? Koji interesi će nas postrojiti rame uz rame? A koji među ovim interesima će nas približiti ciljevima potpune ravnopravnosti, slobode i okončanja eksploatacije ljudi?

Elem, šta ste očekivali? Da poverujemo da smo saveznici samo zato jer smo slučajno rođeni na istom parčetu zemlje kao i vi? Da sve što je izvan polja vaše dominacije doživljavamo kao neprijateljsko? Da iskazujemo mržnju za sve što nam podmetnete kao strano? Da ćemo vas braniti od vaših neprijatelja u polju vaše inter-kapitalističke konkurencije? Jeste li očekivali da ćemo vas gledati kao "naše ljude", "Grke sa kojima delimo sudbinu", "saborce" koji će u zajedništvu braniti našu "naciju bez brata" zato što ste nas naslino pokrstili, kastrirali u vašim školama, hipnotisali vašim televizijama, istesali nas unutar vaših nuklearnih grčko-pravoslavnih porodica, ukalupili nas u okviru vaših rodnih i rasnih segregacija, nacionalno nas animirali na vašim paradama, napunili nas navodnom superiornošću vaše civilizacije i smorili nas vašim glasačkim kutijama? Ako ste očekivali da ćemo se pretvoriti u vašu robu, da ćemo ići naokolo puštajući krv na svakom uglu

planete Zemlje, znajte da ste omanuli. Omanuli ste, jer smo uspeli da ostvarimo društvenu intuiciju i klasnu svest. Nemamo ništa zajedničko sa derikožama naših života i snova, unutar i preko granica – nemamo ništa zajedničko sa vama.

Naprotiv, mnogo sličnosti delimo sa onima koji su u ovom svetu eksploatisani, sa onima prema kojima ste pokušali da nam usadite mržnju zato što su drugačijeg porekla i religije, zato što govore drugačiji jezik itd. Nasuprot vašem nacionalističkom otrovu nudimo međunarodnu solidarnost, zajedničku borbu svih eksploatisanih protiv gospodara ovoga sveta. Sabotiranje lokalne ratne mašinerije sastoji se od našeg sopstvenog doprinosa ovoj međunarodnoj borbi.

Prigovaramo ulozi radnika na vašem stroju za ubijanje koji pruža usluge čuvanja vaših interesa unutar i izvan zemlje koju nazivate grčkom državom.

Prigovaramo postajanju topovskim mesom.

Prigovaramo postajanju ciframa u geo-strateškim podelama prilikom potpisivanja “mirovnih” / “ratnih” sporazuma.

Prigovaramo učestvovanju u jednom od najosnovnijih državnih mehanizama uspostavljenom radi učvršćivanja i reprodukcije postojećih odnosa dominacije i eksploatacije.

Prigovaramo služenju varvarizmu i drugim zverstvima ovog sveta, kako putem povećane militarizacije svakodnevnog života u periodima “mira”, tako i putem našeg učestvovanja u raznoraznim nacionalnim ekspedicijama čišćenja, genocida, silovanja, unuštavanja i ubijanja u periodima “rata”.

Prigovaramo doprinošenju mračnoj budućnosti bilo kojem klasnom bratu ili sestri koji su slučajno rođeni izvan polja dominacije naših “sunarodničkih” klasnih neprijatelja.

Prigovaramo čuvanju granica i domovina, kada jedina stvar kojoj služe jeste podela ljudi.

Ujedinjujemo naše glasove sa hiljadama drugih potpunih prigovarača savesti unutar i izvan grčke, koji su se borili, i još uvek se bore, protiv militarističkog varvarizma čak i pod mnogo težim okolnostima od ovih kojima smo mi trenutno izloženi.

Stoga, ne računajte na nas!

Ili bolje rečeno, ako treba da računate na nas, to je jedino sledeće:

računajte na nas kao na vaše socijalne i klasne neprijatelje.

Alexis Kosmas / Vangelis Zikos / Michalis Tolis / Chrisanthos Stathas
Solun – Janina / septembar 2011.

